

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی-تطبیقی نسبت عقل و دین از دیدگاه آیت الله جوادی آملی و برتراند راسل با نگاهی نقادانه به آراء راسل

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش های قرآنی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیامک دوست علی مکی - کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

فرهاد گلستانه - کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

راسل ریاضیدان و فیلسوف تحلیلی قرن بیستم، عقل را متعارض با دین معرفی میکند و نگاهی تاریخگرایانه در رابطه عقل و دین دارد اما آیت الله جوادی آملی مفسر و حکیم متاله معاصر عقل و دین را هماهنگ و در تعامل با یکدیگر میدانند. لذا علیرغم تفاوت آشکاری که در دیدگاه این دو فیلسوف در نسبت سنجی عقل و دین وجود دارد شباهت هایی نیز از جمله قایل بودن به محدودیت عقل، رستگاری دانستن غایت دین و ... به چشم میخورد. در جستار حاضر تلاش شده است با شیوه توصیفی-تحلیلی، میان دیدگاه آیت الله جوادی آملی و راسل تطبیق داده شود و با تکیه بر آراء استاد جوادی آملی، دیدگاه های راسل مورد نقد و ارزیابی قرار گیرد. در پایان این نتیجه به دست آمده است که سرچشمه اختلافات دو اندیشمند را میتوان توجه استاد جوادی آملی به دین اسلام و توجه راسل به دین مسیحیت دانست؛ زیرا راسل با توجه به دین مسیحیت ایراداتی را بر آن وارد کرده و آن ایرادات را به دیگر ادیان نیز تعمیم داده و در نهایت عقل و دین را متعارض هم معرفی کرده است. این در حالی است که آیت الله جوادی آملی با مبنا قرار دادن آموزه های دین اسلام و برخی مبانی فلسفی نتیجه متفاوت گرفته است.

کلمات کلیدی:

عقل، دین، رابطه عقل و دین، جوادی آملی، راسل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046612>

